

[Erling Christensen]

Udvalget har modtaget ændringsforslag til lovforslag nr. L 296, § 2, stk. 5, fra ministeren. Ministeren ændrer formuleringen lidt, men glemmer, at i linjen ovenover står der, at beskæftigelsen vederlægges pr. time. Jeg vil foreslå, at formuleringen i stk. 5 ændres til »aflønnes pr. time« i stedet for »vederlægges pr. time«.

I forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 296 vil jeg også gerne påpege, hvad ministeren sagde på Kommunernes Landsforenings delegeretmøde i fredags. Ministeren glædede sig over, at kommunernes finansieringsunderskud for 1993 nu så ud til kun at blive 1 mia. kr. Jeg skal her henvise til Socialdemokratiets betækningsbidrag, hvor vi siger, at det er nødvendigt at yde kommunerne kompensation for de merudgifter, forslaget pålægger dem.

Vi er bekendt med, at nogle kommuner har forberedt aktivitetsudvidelser på området, og derfor medfører forslaget en klar forbedring af deres muligheder. Men vi skal være opmærksomme på, at det er en betingelse for, at forslaget kan blive en succes, at kommunerne selv går ind og tilbyder aktivering. Som det fremgår af lovforslaget, er det frivilligt for kommunerne at gøre det, men forligsparternes hensigt må jo være, at det skal blive en succes, at der kommer flere i arbejde. Og når vi her i Folketinget ønsker, at det bliver en succes, og bestiller musikken, repertoire, må det også være os, der skal betale musikken.

Det kunne da være formålstjenligt, hvis ministeren inden forhandlingerne med KL onsdag morgen ville overveje mulighederne for at yde kommunerne kompensation. Der er forskellige muligheder; man kunne bl.a. pege på, at det siges i lovforslaget, at de kommuner, der går i gang med at aktivere, klart skal kunne dokumentere, hvor store udgifter de har haft. Efterfølgende skal der også ske en meget grundig revision, og derudfra kunne man meget let kompensere.

I de gældende aftaler ligger jo også en budgetgaranti, når det drejer sig om indkomstoverskud, kontanthjælp, ungdomsydelser, arbejdstilskudsordninger og førtidspension, og på tilsvarende måde kunne man også indføre en budgetgaranti på dette aktiveringsområde. For som sagt er succesen afhængig af, at kommunerne går aktivt ind i arbejdet.

Det er også klart, at den aktivitetsudvidelse, som forhåbentlig kommer på hjemmehjælps- og børnepasningsområdet, skal kunne fortsætte efter aftaleperiodens udløb i 1994, og jeg håber, at man under forhandlingerne mellem indenrigsministeren og KL også vil drøfte meget grundigt, hvordan man klarer det problem.

I et svar til udvalget oplyser ministeren, at forslaget fortrinsvis omfatter sygehjælpere, som er ansat på hospitaler og sygehuse. Jeg tror, ministeren skal være opmærksom på, at endog ganske mange kommuner også anvender sygehjælpere til hjemmehjælpsopgaver. Den ændring i organisationen af arbejdet på hjemmehjælpsområdet, som er sket i mange kommuner, har medført, at rigtig mange sygehjælpere er beskæftiget inden for området, så jeg vil gerne henstille, at disse sygehjælpere også får mulighed for at komme med i dette aktiveringsforslag.

Jeg skal endelig henvise til vort betækningsbidrag, hvor vi beder om at få forslaget tilbage i udvalget, bl.a. på grund af de ændringsforslag, som ministeren har fremsat.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har fremsat 4 ændringsforslag. De har ikke nogen indholdsmæssig betydning, det handler blot om, at lovforslaget udelukkende skal vedrøre en aktiveringsordning for hjemmehjælpere. Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at de ressourcer, der allerede i dag er til rådighed for dagpasningen af børn, er alt, alt for rigelige og omfattende. Vi ved fra de mange undersøgelser, der er lavet rundt omkring, at netop kommunal dagpasning af børn osv. er noget af det allermost omkostningskrævende, der findes, og derfor synes vi ikke, der er nogen grund til, at aktiveringsordningen også skal omfatte dagpasning af børn.

De 4 ændringsforslag går altså ud på, at denne del af forslaget udgår, og vi skal anbefale Folketingets partier at stemme for ændringsforslagene, så der kun bliver tale om en aktiveringsordning for hjemmehjælpere. Det vil være til gavn for vore ældre medborgere; over hele landet er der et betydeligt behov for at få opgraderet hjemmehjælpen, så derfor har vi stillet de 4 ændringsforslag. Det er ikke noget nyt, det er et spørgsmål om, at forslaget kun skal vedrøre hjemmehjælpen.